Stanovisko Výboru regiónov „Budúci spoločný európsky azylový systém“

(2008/C 172/05)

VÝBOR REGIÓNOV

— zdôrazňuje, že regionálne a miestne orgány budú ako prvé uplatňovať európske právne predpisy spoločného európskeho azylového systému a nazdáva sa, že prostredníctvom spoločného azylového konania, ktoré predpokladá solidárnu a zodpovednú účasť každého členského štátu, sa uľahčí práca miestnych a regionálnych orgánov,

— odporúča vytvoriť podľa potreby na národnej úrovni mechanizmus na zosúladenie činností centrálnych, regionálnych a miestnych orgánov, a tým uskutočniť integrované viacúrovňové riadenie,

— odporúča prijať európske nariadenie, ktoré by upravovalo medzi členskými štátmi vzájomné uznávanie priznanej ochrany, postupy prenosu a jednotnosť právneho postavenia utečenca a osoby požívajúcej doplnkovú ochranu,

— nazdáva sa, že rozšírenie pôsobnosti smernice 2003/109/ES na osoby požívajúce akúkoľvek formu medzinárodnej ochrany je zásadným krokom k odstráneniu prípadného rizika diskriminácie, ako aj integrujúcim nástrojom harmonizačného procesu Spoločenstva v otázkach azylu,

— odporúča vypracovať spoločné usmernenia na realizáciu opatrení na uľahčenie prístupu žiadateľov o azyl a utečencov k sociálnym a zdravotníckym službám a k ubytovaniu pri rozsiahlom zapojení miestnych orgánov a naplánovať opatrenia na rozvoj programov zapojenia do miestnych komunít, stanoviť isté a presné pravidlá uznávania študijných titulov, odbornej rekvalifikácie a certifikácie znalostí a zručností, vyčleniť ekonomické prostriedky na podporu pracovných a/alebo podnikateľských zručností utečencov,

— pre úspešnú integráciu utečencov pokladá za potrebné, aby sa utečenci cítili zapojení do diania mestských štvrtí, miest, krajín a Európskej únie, v ktorej sídlia. Zapojenie do miestneho politického života, počínajúc aktívnym a pasívnym volebným právom pri voľbách do miestnych zastupiteľstiev, má okrem symbolickej aj veľmi výraznú konkrétnu hodnotu,

— odporúča, aby sa vypracovali usmernenia pre financovanie a verejné súťaže na posilnenie kompetentnosti vnútroštátnych a miestnych aktérov. Osobitnú pozornosť pritom treba venovať psycho-sociálnej sfére, legalizácii a zvládaniu týchto situácií zraniteľnosti.

Spravodajca: pán Savino Antonio SANTARELLA (IT/ÚEN-AE), starosta mesta Candela

Referenčné dokumenty

Oznámenie Komisie – Zelená kniha o budúcom spoločnom európskom azylovom systéme

KOM(2007) 301

Návrh smernice Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/109/ES na účely rozšírenia jej pôsobnosti na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu

KOM(2007) 298

Politické odporúčania

VÝBOR REGIÓNOV,

Úloha regionálnych a miestnych orgánov

1. zdôrazňuje, že regionálne a miestne orgány budú ako prvé uplatňovať európske právne predpisy spoločného európskeho azylového systému. Územia regiónov a obcí prijímajú každý deň zmiešané toky migrantov, medzi ktorými sa nachádzajú žiadatelia o azyl, a často musia poskytovať lekársku starostlivosť a psychologickú pomoc migrantom, ktorí utrpeli fyzické a psychické zneužitie vrátane mučenia. Tieto služby, ktoré miestne a regionálne orgány a ich agentúry vždy bežne neposkytujú, sa musia významne podporovať, aby mohli byť na požadovanej výške po odbornej stránke ako aj potrebným vybavením;

2. zdôrazňuje, že prostredníctvom spoločného azylového konania, ktoré predpokladá solidárnu a zodpovednú účasť každého členského štátu, sa uľahčí práca miestnych a regionálnych orgánov. V súčasnosti majú miestne a regionálne orgány v určitých krajinách neprimerane veľkú zodpovednosť, o. i. z dôvodu chýbajúceho azylového systému;

3. upozorňuje na skutočnosť, že ak chýbajú projekty na prijímanie a integráciu a stále zamestnanie žiadateľov o azyl, môžu sa aj uznaní žiadatelia o azyl dostať pod vplyv zločineckých sietí, ktoré ich budú zneužívať, čo môže negatívne pôsobiť na bezpečnosť a sociálnu súdržnosť. Vytvorením možnosti pracovať za finančnú odmenu počas azylového konania je možné znížiť riziko a ochotu zapojiť sa do vykorisťovateľských a zločineckých sietí;

4. odporúča v každom členskom štáte vytvoriť sieť miestnych orgánov, ktorá by prijímala opatrenia v oblasti sociálnej súdržnosti, a tým by vedome integrovala utečencov do projektov na miestnej úrovni, ktorých realizáciu by podporovali samotné miestne orgány. V krajinách, kde takáto sieť služieb už bola vyskúšaná v rámci činnosti teritoriálnych komisií, sa skrátili lehoty posudzovania žiadosti o azyl a zlepšili sa životné podmienky žiadateľov o azyl, pretože sa podporila ich integrácia do miestnych spoločenstiev prijímajúcich krajín, čo prinieslo aj značné výhody v oblasti bezpečnosti a kvality života;

5. preto odporúča, aby jednotlivé európske, národné, regionálne a miestne zdroje mali komplementárny charakter a ich prostriedky primeraným spôsobom prúdili do týchto sietí v každom členskom štáte s cieľom prispieť k riešeniu problémov žiadateľov o azyl a utečencov;

6. odporúča vytvoriť podľa potreby na národnej úrovni mechanizmus na zosúladenie činností centrálnych, regionálnych a miestnych orgánov a tým uskutočniť integrované viacúrovňové riadenie;

7. odporúča, aby účasť na tejto sieti bola dobrovoľná a aby sa uzatvorili partnerstvá, v rámci ktorých by sa delili rozhodnutia a právomoc jednotlivých inštitucionálnych, verejných a súkromných aktérov na miestnej úrovni. Takto bude možné naplánovať opatrenia v oblasti prijímania a integrácie a rozvinúť potenciál existujúci v daných oblastiach. Tieto partnerstvá môžu prispieť k rozvoju poznatkov a následne k vedomému zapojeniu aktérov, ktorí dovtedy nemali nič spoločné s azylovou problematikou alebo váhali prevziať zodpovednosť v tejto oblasti;

8. zdôrazňuje, že vďaka tomuto prístupu môžu inštitúcie, podniky, odbory, združenia tretieho sektoru, odborné školy, univerzity a samozrejme miestne a regionálne orgány nájsť svoje miesto v tomto systéme. Tým by sa tento fenomén stal viditeľný ak celok pre celú spoločnosť a každý aktér by mohol zohrať svoju vlastnú úlohu, čím by pochopiteľne pomohol zmierniť alebo odstrániť prípadné napätie;

Právne nástroje

Spracúvanie žiadostí o azyl

9. domnieva sa, že pri zavádzaní postupov na uznávanie medzinárodnej ochrany sa Európska únia nachádza v situácii, kde musí čeliť dvom odlišným požiadavkám, ktoré nemožno považovať za protikladné:

— účinnej ochrane žiadateľov o azyl;

— kontrole vonkajších hraníc;

10. navrhuje, aby postupy zisťovania totožnosti, povolenia vstupu na územie a prístupu k azylovému konaniu boli zosúladené na úrovni EÚ;

11. žiada, aby sa naplánovali a preskúšali spoločné postupy na zisťovanie totožnosti migrantov, ktoré by mohli byť uplatňované v presných lehotách, spolu s presnými opatreniami, rešpektujúc základné ľudské práva a dôstojnosť;

12. pokiaľ ide o postupy posudzovania žiadostí o medzinárodnú ochranu, pokladá za nevyhnutné stanoviť spoločné nástroje, ktoré by dokázali zaručiť jednotnosť posúdenia v rámci jednotlivých členských štátov, a teda umožniť zavedenie opatrení obsiahnutých v európskych smerniciach (predovšetkým v smernici 2005/85/ES) do praxe;

13. ďalej navrhuje zabezpečiť možnosti pravidelnej odbornej prípravy, ďalšieho vzdelávania a monitorovania, ako aj stretnutí, výmeny informácií a dialóg medzi orgánmi poverenými posudzovaním žiadostí o medzinárodnú ochranu;

14. odporúča na európskej úrovni vypracovať program odbornej prípravy a ďalšieho vzdelávania pre jednotky pohraničnej stráže alebo hraničnú políciu;

15. odporúča, aby sa naplánovalo a podporovalo poskytovanie pomoci a usmerňovania cudzích štátnych príslušníkov, ktorí požiadajú o medzinárodnú ochranu na hraničných priechodoch (letiskových, námorných a pozemných) a v oblastiach vstupu na územie;

Podmienky prijímania žiadateľov o azyl

16. nazdáva sa, že v súvislosti so zadržiavaním žiadateľov o azyl by bolo vhodné opätovne zdôrazniť, že títo žiadatelia nemôžu byť zadržiavaní len z dôvodu preskúmania ich prípadu. Obmedzovanie slobody pohybu možno prípadne zaviesť len ako obmedzené na dĺžku trvania postupov zisťovania totožnosti, ktoré musia byť predmetom ďalšej harmonizácie;

17. žiada, aby Európska únia vypracovala chartu, ktorá by upravovala podmienky žiadateľov o medzinárodnú ochranu vystavených obmedzovaniu slobody pohybu;

18. nazdáva sa, že sekundárne/podružné pohyby v rámci Európskej únie sú spôsobené hlavne rozdielnymi ekonomickými situáciami jednotlivých štátov a ich prevládajúcim/prevažným postojom k žiadateľom o azyl;

19. preto pokladá za potrebné vypracovať štúdiu, ktorá by zhromaždila skúsenosti získané vo všetkých členských krajinách v uplynulých rokoch, predovšetkým pokiaľ ide o začlenenie z hľadiska zamestnania, ubytovania a po sociálnej stránke;

20. navrhuje priložiť k tomuto stanovisku prílohu obsahujúcu zoznam osvedčených postupov zavedených do praxe v týchto oblastiach v spolupráci s európskymi miestnymi a regionálnymi orgánmi;

21. v súvislosti so službami zavedenými do praxe miestnymi a regionálnymi orgánmi odporúča upustiť od pojmu „*materiálnej pomoci*“ a prikloniť sa k pojmu „*integrovaného prijímania*“ (ktoré zahŕňa služby pomoci a usmerňovania osôb a začiatok cesty vedúcej k ich začleneniu po hospodárskej a sociálnej stránke);

Poskytnutie ochrany

22. pripomína, že pojem medzinárodnej ochrany je ešte stále veľmi obmedzovaný zúženou definíciou utečenca podľa článku 1 Ženevského dohovoru, aj keď sa od roku 1951 medzinárodná situácia radikálne zmenila a s ňou i profil osôb, ktoré vyhľadávajú ochranu a ktoré čoraz častejšie neutekajú kvôli osobnému prenasledovaniu, ale pred situáciami všeobecného násilia a ozbrojeným konfliktom, ale aj životné prostredie a životné podmienky zohrávajú stále väčšiu úlohu;

23. konštatuje, že vzhľadom na uvedené možno rozhodne súhlasiť s ustanoveniami smernice 2004/83/ES, v ktorej sa upresňuje a zjednocuje subsidiárna (doplnková) ochrana, ktorú treba priznať osobám, na ktoré sa nemôže vzťahovať definícia utečenca v zmysle Ženevského dohovoru. Takúto ochranu treba pokladať za doplnkovú k právnemu postaveniu utečenca, a nie za neho zameniteľnú, ani mu podradenú alebo druhoradú;

24. oceňuje úsilie Európskej komisie pri vymedzovaní postavenia osoby požívajúcej doplnkovú ochranu tým, že zahŕňa a rozširuje ustanovenia Ženevského dohovoru;

25. zdôrazňuje, že týmto výkladom ustanovení Spoločenstva sa umožňuje vymedziť dve podoby medzinárodnej ochrany (postavenie utečenca a doplnkovú ochranu) s cieľom rozšíriť počet prípadov osôb, ktorým je ochrana určená;

26. trvá na tom, aby oba druhy medzinárodnej ochrany priznané jedným členským štátom boli vzájomne uznávané všetkými ostatnými štátmi Európskej únie;

27. odporúča, aby sa zaviedla možnosť prevodu zodpovednosti za ochranu medzi jednotlivými členskými štátmi v prípade, keď sa osoba požívajúca medzinárodnú ochranu presídli z jedného členského štátu do iného, čím sa zaručí voľný pohyb osôb (aj priamo kontrolovaný a monitorovaný) na území Európskej únie;

28. pokladá za potrebné, aby Európska únia mala k dispozícii nástroje (legislatívne a operačné), ktoré by umožnili zasiahnuť v prípadoch, keď nemožno pristúpiť k odsunu z územia Spoločenstva;

Prierezové otázky

Primeraná reakcia na prípady ľudí v zraniteľnom postavení

29. nazdáva sa, že zraniteľnosť sa musí stanovovať na základe osobitosti jednotlivca a toho, čo prežil, s výnimkou niektorých typov osôb, ktoré si samy osebe vyžadujú špecifické opatrenia v súvislosti s prijímaním a ochranou (maloleté osoby bez sprievodu, ženy sprevádzajúce utečenca alebo prichádzajúce za ním, prípadne utečenky, osoby s telesným alebo mentálnym postihnutím, na ktorých osobitnú situáciu v postupe a v rozhodovacej praxi treba brať primerane ohľad (napr. dodržiavanie práva na súkromný a rodinný život alebo práva na zlučovanie rodín);

30. upozorňuje na skutočnosť, že najmä pokiaľ ide o obete mučenia, môže existovať neprimeranosť opatrení na podporu a rehabilitáciu, ak

— neboli doplnené o špecifické opatrenia zamerané na zaručenie prijatia, ochrany a začlenenia po sociálnej a hospodárskej stránke;

— boli poskytované len špecifickými zariadeniami nekomunikujúcimi s vnútroštátnym systémom sociálneho zabezpečenia či inými programami a službami zameranými aj na žiadateľov o azyl a utečencov;

31. odporúča preto, aby procesu budovania spoločného azylového systému zahrnul rozsiahlu a štruktúrovanú diskusiu zameranú na vymedzenie jednotných štandardov pre stanovovanie jednotlivých prípadov zraniteľnosti;

32. navrhuje, aby do nástrojov, ktoré Európska únia vypracuje s cieľom podporiť prácu rôznych aktérov zapojených do azylového systému (usmernenia, príručky, programy odbornej prípravy atď.) boli zahrnuté usmernenia a špecifické ukazovatele s cieľom uľahčiť rozpoznanie stavu zraniteľnosti, a tým uľahčiť zvládanie týchto situácií;

33. považuje za nevyhnutné posilniť právomoci miestnych služieb sociálneho zabezpečenia na individuálne posúdenie a zaopatrenie osoby v zraniteľnom postavení. V tomto zmysle odporúča, aby Európska únia pôsobila tak prostredníctvom vyčlenenia zdrojov na podporu špecifických programov v rámci vytvárania kapacít (capacity building), ako aj prostredníctvom programov odbornej prípravy a ďalšieho vzdelávania, ktoré by propagovala v členských štátoch;

Integrácia

34. zdôrazňuje, že integrácia je procesom, ktorého prvoradým cieľom je dosiahnutie vlastnej nezávislosti utečencov. Proces integrácie pozostáva z viacerých súbežných úrovní začlenenia (z hľadiska zamestnania, ubytovania a po sociálnej stránke) a prechádza rôznymi štádiami (poznávanie územia, prístup k službám, zapájanie);

35. pokladá za nevyhnutné, aby sa pri zbieraní nepríjemných skúseností, ktoré môžu mať migranti druhej generácie s integračnou politikou v rôznych častiach Európy, (konkrétne) migranti nepovažovali vždy za „cudzincov“ alebo „hostí“, ale aby sa – vychádzajúc z uznania a rešpektovania hodnôt a platných právnych predpisov cieľovej krajiny – neočakávalo dištancovanie sa od kultúry pôvodu;

36. pre úspešnú integráciu utečencov pokladá za potrebné, aby sa utečenci cítili zapojení do diania mestských štvrtí, miest, krajín a Európskej únie, v ktorej sídlia. Zapojenie do miestneho politického života, počínajúc aktívnym a pasívnym volebným právom pri voľbách do miestnych zastupiteľstiev, má okrem symbolickej aj veľmi výraznú konkrétnu hodnotu;

37. nazdáva sa, že rozvoj tohto pocitu spolupatričnosti vzniká už v školách a že programy na prijímanie a začleňovanie žiakov a študentov utečencov môžu byť organicky rozpracované vo všetkých školských a vysokoškolských systémoch členských štátov;

38. odporúča:

— vypracovať spoločné usmernenia na realizáciu opatrení na uľahčenie prístupu žiadateľov o azyl a utečencov k sociálnym a zdravotníckym službám a k ubytovaniu pri rozsiahlom zapojení miestnych orgánov a naplánovať opatrenia na rozvoj programov zapojenia do miestnych komunít,

— stanoviť isté a presné pravidlá uznávania študijných titulov, odbornej rekvalifikácie a certifikácie znalostí a zručností,

— vyčleniť ekonomické prostriedky na podporu pracovných a/alebo podnikateľských zručností utečencov aj podporovaním spolupráce s existujúcimi výrobnými prevádzkami;

Implementácia – Sprievodné opatrenia

39. navrhuje stanoviť právnu úpravu spoločných postupov zisťovania totožnosti štátnych príslušníkov tretej krajiny žiadajúcich o udelenie medzinárodnej ochrany;

40. navrhuje vypracovať štruktúrované programy v oblasti odbornej prípravy a ďalšieho vzdelávania pre pohraničnú stráž a políciu, MVO, orgány poverené posudzovaním žiadostí o azyl, miestne zdravotnícke služby a služby sociálneho zabezpečenia, miestne orgány verejnej správy a riadiacich pracovníkov vnútroštátnych inštitúcií;

41. navrhuje, aby sa vytvárali príležitosti na stretnutia a výmeny; napríklad európska plenárna konferencia o azyle, regionálne konferencie a zavedenie programu výmeny personálu, istá obdoba programu Erasmus pre pracovníkov pôsobiacich v oblasti azylu;

42. navrhuje, aby členské štáty nadviazali užšiu spoluprácu v určitých otázkach týkajúcich sa práva na azyl;

43. odporúča prijať európske nariadenie, ktoré by upravovalo medzi členskými štátmi vzájomné uznávanie priznanej ochrany, postupy prenosu a jednotnosť právneho postavenia utečenca a osoby požívajúcej doplnkovú ochranu;

44. pokladá za nevyhnutné, aby sa rozšírili a vypracovali nástroje na konzultáciu rôznych aktérov a kľúčových partnerov dialógu pri zavádzaní spoločného azylového systému: vnútroštátne inštitúcie, miestne orgány verejnej správy, policajné zložky a MVO;

45. odporúča, aby sa vypracovali usmernenia pre financovanie a verejné súťaže na posilnenie kompetentnosti vnútroštátnych a miestnych aktérov. Osobitnú pozornosť pritom treba venovať psycho-sociálnej sfére, legalizácii a zvládaniu týchto situácií zraniteľnosti;

Solidarita a rozdelenie zaťaženia

Finančná solidarita

46. s uspokojením víta rámcový program „Solidarita a riadenie migračných tokov na roky 2007 - 2013“, ktorý bol predložený Európskej komisii.Tento program navrhuje štyri piliere a príslušné fondy, ktoré umožňujú integrovaný prístup k jednotlivým problémom fenoménu migrácie.Osobitne víta novú generáciu Európskeho fondu pre utečencov na obdobie 2008-2013 a Európskeho fondu pre návrat utečencov, ktoré presne zodpovedajú požiadavkám miestnych orgánov v súvislosti so žiadateľmi o azyl a s utečencami;

47. nazdáva sa, že harmonizácia postupov prijímania, integrácie, zapojenia do miestnych spoločenstiev je prvou brzdou druhotných presunov žiadateľov o medzinárodnú ochranu alebo osôb, ktorým bola priznaná, na území Európskej únie;

48. zdôrazňuje, že je potrebné vynaložiť veľké úsilie na dosiahnutie tejto harmonizácie, aby sa vytvoril účinný európsky azylový systém, hlavný nástroj na dosiahnutie úplného a celkového rozdelenia zodpovednosti a právomocí medzi všetkými členskými štátmi Európskej únie;

49. pripomína, že dosiahnutie tohto cieľa si vyžaduje značné ekonomické prostriedky, ľudské zdroje ako aj čas, pokladá to však za potrebné na zavedenie modelu opatrení, ktorý by mohol pomôcť vyriešiť kritickú situáciu v oblasti riadenia zmiešaných migračných tokov vyskytujúcu sa v celej Európskej únii;

50. zdôrazňuje, že na realizáciu uvedených opatrení a zaručenie ich vplyvu na úrovni jednotlivých členských štátov je nevyhnutné, aby bola istá časť prostriedkov určených na opatrenia európskej azylovej politiky vyčlenená na úrovni Spoločenstva a ostatné časti boli určené pre jednotlivé členské štáty;

51. preto odporúča, aby štáty, v ktorých žiadosti o azyl pribúdajú alebo ich počet v priebehu času zostáva nezmenený, ako aj štáty na vonkajších hraniciach EÚ, dostávali financovanie v závislosti od opatrení, ktoré musia zaviesť. Realizácia spoločného azylového systému si bude vyžadovať značné ekonomické náklady a predovšetkým v prvých piatich rokoch sa bude musieť upustiť od požiadavky, podľa ktorej financovanie zo strany Spoločenstva dopĺňa financovanie jednotlivých štátov;

52. v tejto súvislosti požaduje kvalitné a detailné plánovanie európskych finančných prostriedkov podľa finančných usmernení, ktoré by umožňovalo operatívne zasiahnuť predovšetkým v oblasti odbornej prípravy, výmeny pracovníkov a zapojenia partnerov na miestnej úrovni do európskeho konzultačného procesu;

53. rovnako odporúča vyčleniť primerané prostriedky na podporu nových členských štátov, ako aj krajín s krátko trvajúcimi skúsenosťami s riadením migrácií, v podobe dodatočného financovania nahrádzajúceho prípadné štrukturálne nedostatky na vnútroštátnej úrovni. V takomto kontexte by sa stali zbytočnými programy presídľovania (resettlement) v rámci Európskej únie;

Rozšírenie pôsobnosti smernice 2003/109/ES na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu

54. s nadšením víta návrh smernice Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/109/ES na účely rozšírenia jej pôsobnosti aj na osoby, ktorým bola priznaná medzinárodná ochrana (utečenci alebo osoby požívajúce doplnkovú ochranu);

55. nazdáva sa, že rozšírenie pôsobnosti smernice 2003/109/ES na osoby požívajúce akúkoľvek formu medzinárodnej ochrany je zásadným krokom k odstráneniu prípadného rizika diskriminácie, ako aj integrujúcim nástrojom harmonizačného procesu Spoločenstva v otázkach azylu;

56. pokladá za zásadné, aby osoba požívajúca medzinárodnú ochranu mala možnosť získať právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom v tom členskom štáte, ktorý jej poskytol ochranu, a zároveň uplatniť svoje právo na pobyt v druhom členskom štáte;

57. zdôrazňuje, že sa musí nevyhnutne zvažovať priznanie medzinárodnej ochrany pri posudzovaní následkov prípadného skončenia trvania právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom;

58. z tohto dôvodu víta tie opatrenia, ktoré sú v predmetnom návrhu smernice zamerané na posilnenie rešpektovania zásady nevyhostenia (zásada, ktorá zakazuje násilnú repatriáciu osoby do krajiny, v ktorej by bol jej život alebo sloboda ohrozené), ako aj jej konkrétnej realizácie v súlade s legislatívou Spoločenstva a medzinárodnými predpismi. Pokiaľ však existujú ďalšie obmedzenia pri vypovedaní a odsune, zamietajú sa;

59. v súlade s dodržiavaním zásady nenavracania pokladá za nutné takisto zabezpečiť, aby boli orgány druhého členského štátu plne informované o tom, že osobe s dlhodobým pobytom, ktorá žiada o pobyt na území tohto členského štátu, bola poskytnutá medzinárodná ochrana v inom členskom štáte. Toto ustanovenie je nevyhnutné pre zaručenie kontinuity ochrany v prípade pretrvávajúcej potreby medzinárodnej ochrany;

60. pokladá za nevyhnutné, aby sa v prípadoch, keď sú na priznanie a odňatie právneho postavenia osoby pod medzinárodnou ochranou príslušné iné orgány, ako tie, ktoré sú príslušné na priznanie a odňatie postavenia osoby s dlhodobým pobytom v každom prípade zohľadnil predchádzajúci vývoj v súvislosti s poskytovaním ochrany;

61. s uspokojením víta ustanovenia zamerané na zaručenie plného uplatnenia podmienok platných pre uplatňovanie práva na pobyt v inom členskom štáte aj na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu s právnym postavením osôb s dlhodobým pobytom;

62. na záver odporúča, aby v rámci Spoločenstva zavládla jednotnosť v súvislosti s priznávaním povolení na pobyt v druhom členskom štáte utečencom a osobám požívajúcim doplnkovú ochranu (na pracovné účely alebo z rodinných dôvodov) a predovšetkým, aby sa umožnil prenos zodpovednosti za priznanú medzinárodnú ochranu z jednej členskej krajiny na druhú.

V Bruseli 9. apríla 2008

Predseda
Výboru regiónov
Luc VAN DEN BRANDE